

Bastiaan en Corina de
Waal — Zuid Soedan

NIEUWSBRIEF

DECEMBER 2020

Afrikaanse avond met mijn Zuid Soedanese collega

In de bijna 9 jaar dat we in Zuid Soedan wonen hebben we een hechte relatie opgebouwd met veel lokale medewerkers. Vorige week werd ik samen met anderen uitgenodigd bij een lokale collega om vanaf zes uur 's avonds wat te komen drinken. Het begon vroeg omdat iedereen uiterlijk om negen uur binnen moet zijn in verband met de veiligheid. Het was erg gezellig. We zaten buiten, ik was de enige niet Zuid Soedanees. Om zeven uur was het al helemaal donker, maar het bleef heet en er waren veel muggen en lichtgevende vuurvliegjes die ons lastig vielen. Dit is dus echt Afrika: wij zaten met acht mannen op een paar oude plastic tuinstoelen onder de boom terwijl de vrouwen af en toe voorbijliepen met grote jerrycans water op hun hoofd. Later op de avond dienden zij heerlijk eten op voor de mannen en aten we gezamenlijk 'uit de pot'.

We spraken keurig om de beurt, de onderwerpen waren politiek maar we spraken

ook over de culturele gewoontes. Tijdens deze gesprekken merkte ik duidelijk dat de jongere generatie (tussen de 20-40 jaar oud) als het ware in de greep gehouden wordt door culturele gewoontes die eigenlijk als wetten worden beschouwd. De ouderen bepalen de gewoontes en nemen nog steeds de beslissingen, maar zij wonen vooral in de afgelegen gebieden. In feite leven ze in een andere wereld, zeker ook omdat ze geen toegang hebben tot nieuwsbronnen (internet, televisie of kranten) en weinig tot geen mensen ontmoeten van buiten hun eigen kring (die andere dingen hebben gezien). Nu er jonge mensen, die gevlucht waren naar andere landen, terugkomen naar hun geboorteland, ontstaat er een soort 'clash' tussen de oude (groeps-)cultuur en de nieuwe (individuele) cultuur. Met vallen en opstaan zullen deze culturen in de komende jaren waarschijnlijk steeds meer mengen.

FOTO: MAF Zuid Soedan team (bijna compleet)

Voor een projectvoorstel vroeg ik twee lokale collega's naar de besteding van hun salaris. Hieronder leest u hun antwoord (ik heb toestemming om het te delen):

From: Duku Richard
Sent: 12 November 2020 14:23
To: Bastiaan de Waal <director@mafint.org>
Subject: RE: request

Hoi Bastiaan,

Ik heb je email ontvangen en inderdaad is mijn salaris erg belangrijk voor de onderstaande zaken:

Zoals je weet is het levensonderhoud duur in Juba; met mijn salaris kan ik mijzelf en mijn vrouw en kinderen in Oeganda voeden, kleden en het vervoer betalen

Ik zie mijn broers en zussen en neefjes en nichtjes graag naar school gaan. Ze hebben vaak niet voldoende geld om het schoolgeld te betalen, dus lever ik een bijdrage aan het schoolgeld zodat zij hun doel kunnen bereiken

Mijn vader overleed 5 jaar geleden en op zijn sterfbed heeft hij mij aangewezen als eindverantwoordelijke voor mijn familie. Dit is een zware taak voor mij. Een gedeelte van mijn salaris gaat naar mijn broers en zussen voor kleding en allerlei andere kosten

Zoals je weet hebben MAF medewerkers een ziektekostenverzekering, maar dat is alleen maar voor mij, mijn vrouw en kinderen. Ik moet dus zelf de ziekenhuiskosten betalen van de rest van mijn familieleden (moeder, broers en zussen neefjes en nichtjes). Daarom is mijn salaris van MAF zo ontzettend belangrijk, niet alleen voor mij maar ook voor de mensen die mij dierbaar zijn. Ik ben dankbaar dat ik mijn baan heb.

Hartelijk dank,

DUKU Richard

From: Thomas Titus
Sent: 13 November 2020 11:21
To: Bastiaan de Waal <director@mafint.org>
Subject: RE: request

Beste Bastiaan,

Hartelijk dank dat je ons betreft bij dit projectvoorstel. Het salaris dat ik ontvang van MAF helpt mij in de volgende situatie:

Ik ben het enige kind van veertien broers en zussen [van verschillende moeders maar met dezelfde vader] die een baan heeft. In onze cultuur ligt daarom alle verantwoordelijkheid voor de rest van de familie bij mij.

Ik betaal het schoolgeld van 14 kinderen van de basisschool tot en met het voortgezet onderwijs

Ik moet bijdragen aan eten voor mijn ouders, broers en zussen en ik ben verantwoordelijk voor hun medische kosten

Omdat ik een baan heb vragen veel kennissen van de kerk of uit mijn geboortedorp mij ook om hulp. Soms is hun situatie zo schrijnend dat ik ook daaraan bijdraag

Mijn directe familieleden zijn afhankelijk van mijn salaris. Dit is erg moeilijk voor mij want ik kan daardoor niets sparen voor mijn toekomst [hij heeft zelf een vrouw en 3 kinderen]. Ondanks de slechte economische situatie in ons land ben ik God dankbaar dat we overleven.

Hartelijke groet,

Thomas Titus

(Geen) anderhalvemetermaatschappij

Ik (Bastiaan) houd mij zoveel mogelijk aan de Coronamaatregelen zoals afstand houden en handen wassen. Bij MAF wordt verder bij iedereen de temperatuur gemeten en in de auto en in het vliegtuig heeft iedereen een mondkapje op. Maar kijkend naar het straatbeeld zou je denken dat Corona hier niet meer bestaat. De laatste maanden worden de maatregelen volledig genegeerd: bussen zitten weer vol, je ziet weer afgeladen pick-up auto's vol mensen die dicht tegen elkaar aan staan en handen schudden is weer gewoon geworden. In het begin vond ik dat erg moeilijk maar ook ik moet toegeven dat er hier volgens de cijfers in april en mei duidelijk een oversterfte was en dat daarna het sterftecijfer duidelijk daalde. Met zoveel vluchtelingenkampen waar tenten ongeveer 1 meter van elkaar vandaar staan waren de voorspellingen schrikbarend. Gelukkig zijn ze niet uitgekomen. Er worden veel redenen genoemd waarom er weinig meer te zien is van Corona, zoals: er zijn weinig mensen in de risicogroep (de mensen met long- of andere aandoeningen leven al niet meer), de gemiddelde bevolking is erg jong en mager en bovendien is iedereen veel in de buitenlucht. De hitte kan ook meespelen, sommige mensen denken dat vitamine D van de zon een rol speelt en zo zijn er veel speculaties over het laag blijven van de Coronacijfers hier.

In december vlieg ik weer terug naar Nederland en dus moet ik weer getest worden (iedereen die het land inkomt of uitgaat moet getest worden). De maximale testcapaciteit van de Wereldgezondheidsorganisatie is hier 250 per dag. Daarom moet ik op dag één om 7 uur 's ochtends in de rij gaan staan om me te registreren. De volgende dag moet ik ook vroeg in de rij gaan staan voor de test zelf en aan einde van de derde dag moet je dringen voor een loket (met honderden andere mensen) waar iemand namen afroept. Ook hier is het percentage positieve uitslagen zeer klein, laten we hopen en bidden dat dit zo blijft en niet gaat stijgen.

Er is er veel gebeurd rondom Corona in de afgelopen maanden in de wereld. In onze familie is pa Wisse overleden en ook in ons eigen gezin was het anders dan we vorig jaar rond deze tijd verwachtten. In het afgelopen jaar hebben we verwachtingen bij moeten stellen en de veranderingen hierdoor, brachten ons zowel verdriet als dankbaarheid.

Het komende jaar willen we met de bemoedigende woorden uit Romeinen 12:11-13 verwachten: Wees niet traag wat uw inzet betreft. Wees vurig van geest. Dien de Heere. Verblijd u in de hoop; wees geduldig in de verdrukking. Volhard in het gebed. Wees deelgenoot in de noden van de heiligen. Leg u toe op de gastvrijheid. Zegen wie u vervolgen. Zegen hen en vervloek hen niet. Verblijd u met hen die blij zijn en huil met hen die huilen.

Straks met kerst vieren we dat Jezus is gekomen als een Licht in de duisternis voor de mensen met als doel dat wij als volgers van Hem lichtjes mogen zijn in deze wereld. In het kinderlied (Johannes de Heer 827) wordt dit bezongen: 'Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht, dat wij zijn als kaarsjes brandend in de nacht. En Hij wenst dat ieder tot Zijn ere schijn', jij in jouw klein hoekje en ik in 't mijn'. We wensen jullie allemaal goede en fijne kerstdagen toe en een gezegend nieuw jaar.

Hartelijke groeten, Bastiaan, Corina en Daan

Vanuit de TFC

DEZE NIEUWSBRIEF IS MEDE MOGELIJK GEMAAK DOOR:

In de vorige nieuwsbrief vertelden we u over de ernstige gezondheidssituatie van Corina's vader. Op 29 september jl. is hij toch nog onverwacht overleden. Nu Corina in verband met de Covid-maatregelen al een paar maanden met Daan in Nederland is, kon ze in deze periode dicht bij haar familie zijn. Dat was echt een zegen. Nu nog een paar laatste weken in Zeeland vóór Bastiaan, Corina en Daan weer gezamenlijk op het vliegtuig stappen, terug naar Afrika.

W zijn blij u te kunnen melden dat ondanks alle onzekerheden die Covid met zich meebrengt, de financiën voor het werk van Bastiaan en Corina op peil blijven. Iedereen hartelijk dank voor uw bijdragen en uw gebed.

Na bijna 12 jaar heeft Jan Maljaars afscheid genomen van de TFC. We zijn heel dankbaar voor zijn liefdevolle, trouwe en kundige inzet al die jaren. Gelukkig blijft hij nog wel betrokken door te helpen met de nieuwsbrief en middels gebed.

We wensen u Gods vreugde en zegen op het kerstfeest en in het nieuwe jaar 2020. We hopen elkaar dan weer te

'spreken' via de nieuwsbrief of op andere manieren. Mocht u vragen hebben of anderszins contact willen over het werk van Bastiaan en Corina in Zuid-Soedan, neemt u dan gerust contact op!

Hartelijke groet, Judy Rijnhout, de nieuwe voorzitter TFC.

Fysico
nadorst

Fysiotherapie in goede handen.

Fysiotherapie

manuele therapie

oedeemtherapie

bekken therapie

geriatrie fysiotherapie

sportfysiotherapie

osteopathie

Middelburg • www.fysiconadorst.nl • 0118-629996

PROFESSIONELE

Rolsteigers

Ladders

Trappen

Te Huur & Te Koop

Jaarlijkse keuring

Serooskerke 4353RW | De Padweie 24 | maltec.nl | 06 51 49 01 14